

UN-KNOWN (ne-poznato) je putanja dva suprotna estetska modela, teme za razmišljanje o umjetnosti već više čitavog vijeka.

“**KNOWN**” (poznato) predstavlja ono što je u svijetu oko nas prepoznatljivo, razumljivo odmah.

Figurativno slikarstvo **David** **Serpetija** (Italija, 1990.) kroz moderne “junake”, često poznate pojedince, navodi gledaoca da se identifikuje i pronade unutar ovih priča. Serpeti oko svog junaka gradi svijet koji je instinktivan, životinjski, divlji, a bazira se na neizbrisivom sjećanju na adolescenciju, koju je proveo na selu u regiji Abruco.

Umjetnik **Roman Đuranović** (Crna Gora, 1969.) koristi takođe ljudske figure kao središnju temu svog rada, te u svom pripovjedanju ispituje odnos muškarca i žene. Instalacija je u obliku stripa, svojevrsna priča prikazana kroz male vizuelne fragmente.

Rikardo Guzmaroli (Italija, 1963.) svojim vrtlozima čamac stvara imaginarna putovanja nemogućim rutama, što rezultira asocijacijama, osjećanjima i povezanostima, koje proizilaze iz istih materijala. Proračunata muzikalnost ispričana je talasima savijenog papira u obliku raznih predmeta, povezanih temom putovanja. Istraživanja se kreću od koncepta lakoće do odnosa svjetla i sjenke, punog i praznog, djelanja i nereagovanja.

“**UN**” (ne) je ono što se ne opaža odmah, već je izraz koncepta i ideja, uz često neshvatljiv estetski rezultat.

Umjetnica **Gordana Kuč** (Crna Gora, 1970.) svoje djelo bazira na konceptu identiteta. Sva djela imaju svoju osobenost, baš kao i ljudi, i u svakom od njih možemo prepoznati želju za životom ili samouništenjem, Eros i Tanatos.

Minimalista **Vesko Gagović** (Crna Gora, 1963.) svojim monohromnim djelima proučava savremeno društvo kroz njihove status simbole. Geometrijska djela naslikana najkonvencionalnijim slikovnim jezikom, aludiraju na apstraktno slikarstvo kao izraz visokog modernizma, analitički proučavaju hromatski aspekt. U projektu „Odiseja”, prikazanom na 58. Venecijanskom bijenalu, umjetnik inspirisan filmom Stenlija Kjubrika „Odiseja u svemiru 2001”, iluziju pretvara u stvarnost. Monolit još od davnina predstavlja najviši ljudski ideal, koji je oduvijek inspiracija za dostizanje granica, prkoseći zakonima gravitacije, uzdiže se ka nebeskim vrhovima ljudskog duha.